

Ketouvim (hagiographes) - Lamentations

Chapter 1

- 1,1 איכה ישבה ביד, העיר רבתי עם--היתה, כאלמנה; רבתי בגוים, שרתי במדינות--היתה, למס. {ס}
- 1,2 בכו תבכה בזילה, ודמעתי על לתי--אין לה מנחם, מכל אהביה: כל רעיה בגדו בה, היו לה לאיבים. {ס}
- 1,3 גלתי יהודה מעני, ומרב עבדה--היא ישבה בגוים, לא מצאה מנוח; כל רדפיה השיגה, בין המצרים. {ס}
- 1,4 דרכי ציון אבלות, מבלי באי מועד--כל שעריה שוממין, כהנה גאנחים; בתולתי נוגות, והיא מר-לה. {ס}
- 1,5 היו צריה לראש איביה שלו, כיהתה הנה על רב פשעיה; עולליה הלכו שבי, לפני צר. {ס}
- 1,6 ויצא מן בת- (מבת-) ציון, כל הדרה; היו שריה, כאלים לא מצאו מרעה, וילכו בלא כח, לפני הדר. {ס}
- 1,7 זכרה ירושלם, ימי עניה ומרודה--כל מסמדיה, אשר היו מימי קדם; בגפל עמה ביד-צר, ואין עוזר לה--ראוה צרים, שקקו על משבתה. {ס}
- 1,8 חטא חטאה ירושלם, על-כן לנידה היתה; כל-מכבדיה הזילוה כי-ראו ערותה, גם-היא גאנחה ומשב אחור. {ס}
- 1,9 טמאתה בשוליה, לא זכרה אחריתה, לתך פלאים, אין מנחם לה; ראה יתה את-עניי, כי הגדיל איב. {ס}
- 1,10 ידו פרש צר, על כל-מסמדיה: כי-ראתה גוים, באו מקדשה--אשר צויתה, לא-יבאו בקהל לך. {ס}
- 1,11 כל-עמה גאנחים מבקשים לחם, נתנו מחמודיהם (מסמדיהם) באכל להשיב נפש; ראה יתה והביטה, כי הייתי זוללה. {ס}
- 1,12 לוא אליכם, כל-עברי דרך--הביטו וראו, אם-יש מכאוב כמכאבי אשר עולל לי: אשר הנה יתה, ביום חרון אפו. {ס}
- 1,13 ממרום שלח-אש בעצמתי, וירדנה; פרש רשת לרגלי, השיבני אחור--נתנני שממה, כל-היום זזה. {ס}
- 1,14 נשקד על פשעי בידו, ושתרגו עלו על-צוארי--הכשיל כחי; נתנני אדני, בידי לא-אוכל קום. {ס}
- 1,15 סלה כל-אבירי אדני בקרבי, קרא עלי מועד לשבר בחורי; גת דרך אדני, לבתולת בת-יהודה. {ס}
- 1,16 על-אלה אני בוכה, עיני עיני ירדה מים--כי-רחק ממני מנחם, משיב נפשי; היו בני שוממים, כי גבר איב. {ס}
- 1,17 פרשה ציון בדיה, אין מנחם לה--צוה יתה לעקב, סביבו צריו; היתה ירושלם לנדה, ביניהם. {ס}
- 1,18 צדיק הוא יתה, כי פיהו מריתי; שמעו-נא כל-עמים (העמים), וראו מכאבי--בתולתי ובחורי, הלכו בשבי. {ס}
- 1,19 קראתי למאהבי המה רמוני, להני וזקני בעיר גועו: כי-בקשו אכל למו, וישיבו את-נפשם. {ס}
- 1,20 ראה יתה כי-צר לי, מעי סמרמרו--נהפך לבי בקרבי, כי מרו מריתי; מחוץ שכלה-חרב, בבית כמות. {ס}
- 1,21 שמעו כי גאנחה אני, אין מנחם לי--כל-איבי שמעו רעתי ששו, כי אתה עשית; הבאת יום-קראת, ויהיו כמני. {ס}
- 1,22 תבא כל-רעתי לפני ועולל למו, באשר עוללת לי על כל-פשעי: כי-רבות אגחתי, ולבי דוי. {פ}